

ERIN HUNTER

P
ISICILE
RĂZBOINICE
În inima pădurii

Traducere din limba engleză de
Ramona Cordoș

GLANURI

Glanul tunetului

LIDER

STEA ALBASTRĂ – pisică gri-albăstruie, cu nuanțe argintii în jurul botului.

SEGUND

COADĂ ROȘIE – motan mic, cu pete negre și galbene și coadă roșcată.

UCENIC, LABĂ PĂMÂNTIE

PISIGĂ-VRAGI

FRUNZĂ RUGINIE – pisică frumoasă, tărcată, cu blana pătată în galben și negru.

RĂZBOINICI

(motani și pisici fără pui)

INIMĂ DE LEU – motan splendid, dungat, auriu, cu blană deasă ca o coamă de leu.

UCENIC, LABĂ CENUȘIE

GHEARĂ DE TIGRU – motan mare, dungat, cafeniu, cu gheare neobișnuit de lungi.

UCENIC, LABĂ NEAGRĂ

VIFOR ALB – motan mare, alb.

UCENIC, LABĂ NISIPIE

DUNGĂ NEAGRĂ – motan dungat, cu blană scurtă gri și neagră.

COADĂ LUNGĂ – motan cu blana dungată, spălăcit, cu dungi negre.

VÂNT AGER – motan dungat, iute.

BLANĂ ALBASTRĂ – pisică cenușiu-deschis, cu ochi neobișnuit de albaștri.

BLANĂ DE ȘOARECE – pisică mică, maronie.

UGENICI

(mai mari de șase luni, pregătiți să devină războinici)

LABĂ PĂMÂNTIE – motan dungat, cafeniu.

LABĂ CENUȘIE – motan cenușiu, solid, cu păr lung.

LABĂ NEAGRĂ – motan negru, mic, slab, cu o pată albă pe piept și coadă cu vârful alb.

LABĂ NISIPIE – pisică roșcată, spălăcită.

LABĂ DE FOC – motan roșcat, chipeș.

REGINE

(pisici care se pregătesc să nască sau îngrijesc pui)

BLANĂ DE ZĂPADĂ – blană albă frumoasă și ochi albaștri.

FAȚĂ DUNGATĂ – pisică frumușică, în dungi.

FLOARE AURIE – pisică cu blana roșcată, deschisă la culoare.

COADĂ PESTRIȚĂ – pisică dungată, deschisă la culoare, cea mai bătrână regină.

BĂTRÂNI

(foști războinici și regine, retrași)

JUMA DE COADĂ – motan mare, în dungi, cu blana cafenie, fără o bucată din coadă.

URECHIUȘĂ – motan cenușiu, cu urechile foarte mici. Cel mai bătrân motan din Clanul Tunetului.

ZDREANȚĂ – motan mic, alb-negru, cu blana drențuită.

CHIOARA – pisică cenușie, deschisă la culoare, cea mai bătrână pisică din Clanul Tunetului. Aproape oarbă și surdă.

COADĂ TĂRCATĂ – pisică, odinioară dragălașă, tărcată, cu pete negre și galbene.

Clanul umbrelor

LIDER

STEA CĂZĂTOARE – motan cu blana în dungi, de culoare brun-închis, cu păr lung.

SEGUND

PICIOR NEGRU – motan mare, alb, cu labe uriașe, negre ca tăciunele.

PISIGĂ-VRAGI

MUCEA – motan mic, alb-cenușiu.

RĂZBOINICI

CODIȚĂ – motan dungat, maroniu.

UCENIC, LABĂ MARONIE

BOLOVAN – motan dungat, argintiu.

UCENIC, LABĂ UDĂ

FAȚĂ ZGÂRIATĂ – motan cafeniu, cu semne de luptă.

UCENIC, LĂBUȚĂ

NEGRICIOSUL – motan negru.

REGINE

NOR DE ZORI – pisică mică, dungată.

FLOARE LUMINOASĂ – pisică alb-neagră.

BĂTRÂNI

CENUȘICĂ – motan slab, cenușiu.

Glanul vântului

LIDER

STEA ÎNALTĂ – motan alb – negru, cu o coadă foarte lungă.

Glanul râului

LIDER

STEA ÎNCOVOIATĂ – motan uriaș, dungat, de culoare deschisă, cu o falcă strâmbă.

SEGUND

INIMĂ DE FIER – motan brun-roșcat.

pisici din afara glanurilor

COLȚ GALBEN – pisică bătrână, de culoare cenușiu-închis, cu față lată, turtită.

PATĂ – pisoi alb-negru, durduliu și prietenos, care trăiește într-o casă de la marginea pădurii.

ARPAÇAȘ – motan alb-negru, care trăiește la o fermă din apropierea pădurii.

PROLOG

O jumătate de lună strălucea deasupra bolovanilor netezi din granit, învăluindu-i într-o lumină argintie. Liniștea era tulburată doar de clipocitul râului întunecat și iute și de foșnetul copacilor din pădurea care se întindea dincolo de el.

Un freamăt cuprinse deodată întunericul nopții și siluete întunecate și sprintene începură să se furișeze de pretutindeni, alunecând peste pietre. Gheare scoase din adăpostul lor moale luceau în lumina lunii și ochi arzători scânteiau ca jăratiful. Apoi, ca la un semnal abia auzit, făpturile se năpustiră una asupra celeilalte și pietrele se însuflețiră de îndată, în încăierarea zgomotoasă de pisici.

În mijlocul învălmășelii de blană și gheare, un motan zdravăn, dungat, trânti la pământ un cotoi roșcat și înălță victorios capul.

— Inimă de Fier! mârâi motanul. Cum îndrăznești să vânezi pe teritoriul nostru? Pietrele Însorite aparțin Clanului Tunetului!

— După seara asta, Gheară de Tigru, aici va fi ținutul de vânătoare al Clanului Râului! șuieră cotoiul roșcat.

Un urlet de avertizare, pătrunzător și neliniștit, se auzi de pe mal.

— Ai grijă! Se apropie alți războinici din Clanul Râului!

Gheară de Tigru se întoarce și văzu trupuri lucioase și ude care alunecau prin apa râului. Războinicii Clanului Râului, uzi learcă, înaintară în tăcere pe mal și se aruncară în luptă, fără ca măcar să-și scuture blana.

Motanul închis la culoare se uită în jos la Inimă de Stejar.

— Poate că înotați voi ca vidrele, dar locul tău și al războinicilor tăi nu e în pădurea asta! spuse arătându-și colții, în timp ce cotoiul se zbătea sub el.

Țipătul disperat al unei pisici din Clanul Tunetului acoperi larma din jur. Un motan cu păr sârmos din Clanul Râului o trânti la pământ, apoi se năpusti spre gâtul ei, cu apa încă prelingându-i-se peste fălci. La auzul strigătului, Gheară de Tigru îi dădu drumul lui Inimă de Stejar. Cu un salt uriaș, izbi războinicul inamic într-o parte.

— Repede, Blană de Șoarece, fugi! îi porunci Gheară de Tigru, apoi se întoarce către motanul din Clanul Râului care o amenințase. Blană de Șoarece se ridică, săgetată de durerea unei spintecături adânci în umăr, și o luă la goană.

În urma ei, Gheară de Tigru scuipă mânios către motanul din Clanul Râului care îi zgâriase nasul. Cu toate că sângele îl orbi o clipă, se năpusti înainte și își înfipse colții în piciorul din spate al dușmanului. Motanul din Clanul Râului țipă, eliberându-se din strânsoare.

— Gheară de Tigru! strigă un războinic cu o coadă roșie ca de vulpe. Nu are rost! Sunt prea mulți războinici din Clanul Râului!

— Nu, Coadă Roșie. Clanul Tunetului nu se va lăsa niciodată învins! răspunse Gheară de Tigru, alăturându-se lui Coadă Roșie. E teritoriul nostru!

Botul negru și lat îi era acoperit de sânge. Scutură nervos capul, împrăștiind pe pietre picături de un roșu aprins.

— Clanul Tunetului îți va cinste curajul, Gheară de Tigru, dar acum nu ne permitem să mai pierdem alți războinici, insistă Coadă Roșie. Stea Albastră nu le-ar cere niciodată pisicilor ei să lupte în asemenea condiții. Vom aștepta altă ocazie să răzbunăm această înfrângere, spuse privind fără ezitare în ochii scânteietori ai lui Gheară de Tigru.

Apoi se întoarse și sări pe un bolovan de la marginea copacilor.

— Retragerea, Clanul Tunetului! Retragerea! urlă el.

Războinicii se desprinseseră de îndată de adversari și, scuipând și mârâind, se îndreptară cu spatele spre Coadă Roșie. O clipă, pisicile Clanului Râului priviră nedumerite. Să fi câștigat atât de ușor bătălia? Inimă de Stejar scoase un strigăt victorios. De cum îl auziră, războinicii Clanului Râului ridicară glasurile alături de cel al secundului lor, miorlăindu-și victoria.

Coadă Roșie privi în jos, la războinicii lui. Cu o smucitură a cozii, dădu semnalul și pisicile din Clanul Tunetului coborâră de-a lungul Pietrelor Însorite, făcându-se nevăzute printre copaci.

Gheară de Tigru mergea în urma lor. Ajuns la marginea pădurii, aruncă o privire șovăitoare spre câmpul de luptă însângerat. Chipul îi era îndârjit, și ochii îi scânteiau plini de

furie. Continuă să meargă în urma clanului său, adâncindu-se în pădurea liniștită.

Într-un luminiș pustiu, o pisică bătrână cenușie stătea singură, zgâindu-se la cerul senin al nopții. Auzea pre-tutindeni în jurul ei, în întuneric, respirația și mișcările pisicilor adormite.

O altă pisicuță, cu pete negre și galbene, apăru dintr-un colț întunecat, călcând repede, fără să scoată niciun zgomot. Pisica cenușie o întâmpină, dând din cap.

— Cum e Blană de Șoarece? mieună ea.

— Are răni adânci, Stea Albastră, răspunse cealaltă, așezându-se pe iarba răcoroasă a nopții. Dar e tânără și puternică, se va vindeca repede.

— Și ceilalți?

— Își vor reveni și ei.

Stea Albastră oftă.

— Mare noroc că nu am pierdut nici un războinic de data asta. Ești o pisică-vraci înzestrată, Frunză Ruginie, spuse ridicând privirea către stele. Își ridică iar privirea, observând stelele. Mă îngrijorează foarte tare înfrângerea din seara asta. Până acum, de când sunt eu lider, Clanul Tunetului nu a fost niciodată înfrânt în propriul ținut, murmură ea. Sunt vremuri grele pentru clanul nostru. Primăvara întârzie și s-au născut mai puțini pisoși. Clanul Tunetului are nevoie de războinici pentru a supraviețui.

— Dar e abia începutul anului, zise Frunză Ruginie liniștită. La vară se vor naște mai mulți pisoși.

Pisica cenușie ridică din umerii lați.

— Poate. Dar e nevoie de timp pentru ca tinerii să devină războinici. Dacă Clanul Tunetului trebuie să-și apere teritoriul, are nevoie de războinici noi cât mai repede.

— Cauți răspunsuri la Clanul Stelelor? mieună ușor Frunză Ruginie, urmărind privirea lui Stea Albastră și zgâindu-se la puzderia de stele de pe cerul întunecat.

— În asemenea momente avem nevoie de învățămintele strămoșilor războinici. Doar ei ne pot călăuzi. A vorbit Clanul Stelelor cu tine? întrebă Stea Albastră.

— De câteva luni, nu, Stea Albastră.

Deodată, o stea căzătoare străluci deasupra vârfulor copacilor. Coada lui Frunză Ruginie zvâcni și blana de pe șira spinării i se ridică.

Stea Albastră rămase tăcută, cu urechile ciulite, în timp ce Frunză Ruginie continuă să privească cerul pentru câteva clipe, apoi lăsând capul în jos se întoarce către Stea Albastră.

— A fost un mesaj de la Clanul Stelelor, murmură privind în depărtare. Numai focul ne poate salva clanul.

— Focul? repetă Stea Albastră. Dar focul este temut de toate clanurile! Cum ne-ar putea salva?

Frunză Ruginie clătină din cap.

— Nu știu. Dar acesta este mesajul pe care Clanul Stelelor mi l-a trimis.

Liderul Clanului Tunetului se uită cu privirea albastră și limpede în ochii pisicii-vraci.

— Tu nu te-ai înșelat niciodată, Frunză Ruginie, mieună ea. Dacă asta a hătărât Clanul Stelelor, înseamnă că așa trebuie să fie. Focul ne va salva clanul.